

Oto Sedláček – 75letý

Životní výročí zastihlo Otu Sedláčka v plném zdraví a vynikající životní formě. V českých krajích je i dnes znám jako starosta obce Vražkov, který bez průtahů zlikvidoval „divoké“ skládky odpadů, zlepšil životní, zejména hygienické prostředí obce a je iniciativní v návrzích (veřejně prospěšné práce atd.) krajského a republikového rozsahu.

Před 40 lety ekonom Horálek a sociolog Sedláček začali svou první spolupráci i odborné spory, které trvají dodnes. Normalizace znamenala pro nás oba propuštění z renomovaných ústavů Československé akademie věd, zákazy publikační, pedagogické a jakékoliv veřejné činnosti. Horálek se uchytil na smlouvy pro Československý výzkumný ústav práce v Bratislavě, Sedláček ve výcvikovém centru Tušimických elektráren. V tomto prostředí a s pocitem

„my jim to ukážeme“ jsme – „sociolog práce“ a „ekonom práce“ – většinou anonymně stvořili celou řadu socio-ekonomických výzkumů. Jedna z analýz přesáhla hranice státu, v pondělí byla zakázána a uložena do trezorů KV KSČ v Ústí nad Labem jako kontrarevoluční návod, v pátek ji začala předčítat stanice Svobodná Evropa. Poznatky z našich společných terénních výzkumů a analýz, stejně jako představy, co uděláme, až normalizace zmizí a budeme žít v normální demokratické zemi, jsme po listopadu 1989 mohli bohatě využít. Horálek se stal ministrem práce a sociálních věcí, Sedláček prvním náměstkem ministra. Horálek vytvářel instituce trhu práce a novou politiku zaměstnanosti, Sedláček zakládal novou sociální politiku a její institucionální strukturu. Dřeli jsme 16 hodin denně (v rozporu s našimi „vědeckými“ poznatky o optimální délce pracovní doby), Sedláček obsazoval objekty uvolněné po odchodu sovětské armády pro sociální účely a na vlastní odpovědnost dělal rychlé kroky (zálohy dávek pro oběti komunistického režimu atd., atd.), které by dnes trvaly roky. Sedláček se nejvíce ze všech zasloužil o převoz dětí našich krajanů z válečného Daruvaru do naší péče. Sedláček již v roce 1992 vypracoval koncepci důchodového zabezpečení – některé z tehdejších návrhů se dnes, po 15 letech, objevují v připravované reformě důchodového systému. Výčet úspěchů Oty Sedláčka, které pokračují dodnes, by přesáhl rozsah této vzpomínky.

Milý Oto,

je stále co dělat, je dobré víno, které jsme ještě nevypili, tak ať nám dá Bůh hodně let a sil, abychom to vše ještě s naším optimismem a vtipem zvládli.

Milan Horálek

© archiv Sociologického ústavu AV ČR

PhDr. Oto Sedláček, CSc.